

Poštovní věstník

Český telekomunikační úřad

Částka **5**

Ročník 2009

Praha 15. května 2009

OBSAH:

SDĚLENÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU

13 Rozhodnutí o změně základních kvalitativních požadavků

Příloha

Opatření č. 13 – Změna základních kvalitativních požadavků

SDĚLENÍ MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU ČR

14 Vydání příležitostné poštovní známky „Dětem“

15 Vydání příležitostné poštovní známky „Rabín Jehuda Löw“

SDĚLENÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU

13

ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ

Podle § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 29/2000 Sb., zákon o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů, může Český telekomunikační úřad změnit základní kvalitativní požadavky. Rozhodnutí se podle § 32 zákona o poštovních službách zveřejní v Poštovním věstníku.

Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

Praha 20. dubna 2009
Čj. 29 635/2009-608

Rozhodnutí

Český telekomunikační úřad (dále jen „správní orgán“), jako správní orgán příslušný podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 23 odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb., (dále jen „zákon o poštovních službách“), v řízení o změně základních kvalitativních požadavků zahájeném z moci úřední dne 7. 4. 2009, rozhodl takto:

Ke dni 27. 4. 2009 se podle § 23 odst. 3 zákona o poštovních službách mění dosavadní poštovní licence udělená na období 1. 1. 2009 – 31. 12. 2012 tak, že se mění základní kvalitativní požadavky způsobem podle přílohy tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 5. prosince 2008 udělil správní orgán České pošty, s.p. (dále jen „Česká pošta“) na období 1. 1. 2009 – 31. 12. 2012 poštovní licenci.

Tímto rozhodnutím správní orgán mj. stanovil základní kvalitativní požadavky.

Dne 7. dubna 2009 oznámil správní orgán České pošty, že do úvodu základních kvalitativních požadavků zamýšlí doplnit přesnou definici pojmu „veřejné prostranství“ používaného v několika ustanoveních základních kvalitativních požadavků.

Důvodem k tomuto upřesňujícímu doplnění je skutečnost, že Česká pošta přestala respektovat v r. 2000 zavedený a ve vzájemném styku mezi Českou poštou a správním orgánem dlouhodobě používaný výklad pojmu „veřejné prostranství“. Proto považoval správní orgán za potřebné doplnit do základních kvalitativních požadavků explicitní definici tohoto pojmu tak, aby byly vyloučeny jakékoliv nejasnosti o tom, jak je třeba tento pojem pro účely základních kvalitativních požadavků vykládat.

Proti této změně vznesla Česká pošta dne 14. 4. 2009 námitku odvolávající se na to, že pojem „veřejné prostranství“ je v zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), definován jinak. Právě tento výklad pojmu „veřejné prostranství“ začala Česká pošta v nedávné době používat, což se následně stalo důvodem pro zahájení řízení.

Námitka České pošty však nedává smysl. Zákon o obcích nemá z hlediska svého účelu žádnou souvislost se základními kvalitativními požadavky. Zatímco účelem základních kvalitativních požadavků je stanovit požadavky, jejichž splnění je nezbytné pro dosažení odpovídající kvality poštovních služeb poskytovaných držitelem poštovní licence (§ 22 odst. 1 písm. d) zákona o poštovních službách), účelem zákona o obcích je upravit právní postavení obcí.

Že tedy nelze pojem „veřejné prostranství“ v rámci základních kvalitativních požadavků vykládat způsobem zavedeným v § 34 zákona o obcích, to lze tedy dovést již teleologickým výkladem.

Podle České pošty tedy správní orgán musí slovní spojení „veřejné prostranství“ používat jedině v tom významu, který byl vymezen v zákoně o obcích. Námitka České pošty však ve skutečnosti směřuje proti oprávnění správního orgánu definovat přesný obsah pojmu, který používá v jím stanovených základních kvalitativních požadavcích.

Nový výklad, který začala Česká pošta v nedávné době používat, je přitom ryze účelový. Pojem „veřejné prostranství“ v základních kvalitativních požadavcích je definován o něco širě než v zákoně o obcích. Pokud by tedy platil takový výklad pojmu „veřejné prostranství“, který je obsažen v nesouvisejícím zákoně o obcích, Česká pošta by mohla poskytovat adresátům méně kvalitní služby než dosud. Tento pojem je totiž v základních kvalitativních požadavcích používán v souvislosti s výjimkami z obecné povinnosti dodávat adresátům až do jejich bydliště či sídla, a to v tom smyslu, že nedostupnost místa dodání z veřejného prostranství zakládá České poště právo takový pokus nečinit. Bude-li tedy tento pojem vykládán úžeji (tak, jak je tomu v zákoně o obcích), množství takových výjimek se zvýší.

V té souvislosti je třeba připomenout též čl. 3 odst. 3 Směrnice 97/67/ES, podle něhož je to národní regulační úřad (a tedy správní orgán), kdo rozhoduje o případných výjimkách z obecné povinnosti dodávat až do adresátova bydliště či sídla; jakékoliv udělené výjimky musejí mít přitom povahu mimořádných okolností. Pokud by správní orgán přistoupil na takový výklad pojmu „veřejné prostranství“, který je používán v zákoně o obcích, své povinnosti vyplývající z právní úpravy ES by porušil.

Námitka České pošty je zcela neodůvodněná. Nemůže být sporu o tom, že je věcí správního orgánu, jaké pojmy z hlediska slovního bude v jím stanovených základních kvalitativních požadavcích používat a jak definuje jejich obsah (*argumentum a maiori ad minus*).

Výklad, který byl až donedávna používán a který je nyní do základních kvalitativních požadavků explicitně doplňován, vychází z toho, že o povinnosti dodávat až do adresátova bydliště či sídla rozhodují konkrétní podmínky týkající se přístupu doručovatele do místa dodání. Pokud takový přístup není možný, anebo je neúměrně komplikovaný, Česká pošta má právo od pokusu o dodání do takového místa upustit.

Proto správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat rozklad. Rozklad se podává u Českého telekomunikačního úřadu; o rozkladu rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu. Rozklad nemá odkladný účinek (§ 38 odst. 2 zákona o poštovních službách).

Ing. Eduard Prandstetter v.r.
ředitel odboru regulace poštovních služeb

Opatření č. 13**Příloha k rozhodnutí čj. 29 635/2009-608****ZMĚNA ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ
podle rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu
čj. 29 635/2009-608 ze dne 20. 4. 2009**

Základní kvalitativní požadavky podle rozhodnutí čj. 76 026/2008-608, ve znění rozhodnutí čj. 11 003/2009-608, se mění takto:

V úvodu základních kvalitativních požadavků se na konci písmene rr) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ss), které zní:

„ss) veřejným prostranstvím rozumí prostranství, po kterém se může fyzická osoba zajišťující dodání volně pohybovat.“

SDĚLENÍ MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU ČR

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb., poštovní známky vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Vydání poštovní známky zveřejní Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR v Poštovním věstníku.

14
VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
DĚTEM

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 27. května 2009 příležitostnou poštovní známku Dětem nominální hodnoty 10 Kč.

Námětem tradiční emise věnované dětem jsou nejslavnější české loutky Spejbl a Hurvínka. Jejich duchovním otcem a interpretem byl prof. Josef Skupa (1892–1957). Řezbář Karel Nosek vytvořil v roce 1920 loutku Spejbla, která patřila spolu s Kašpárkem k nejoblíbenějším hrdinům plzeňských dětí. Hurvínka vymyslel, navrhl a vytvořil v roce 1926 Gustav Nosek, synovec Karla Noska. Roku 1930 založil prof. Skupa první profesionální loutkovou scénu nového typu pod názvem Plzeňské loutkové divadlo prof. Josefa Skupy, později přejmenované na Divadlo Spejbla a Hurvínka. Spejblova rodina se ještě téhož roku rozrostla o další členy – Hurvínkovu kamarádku Máničku a pejska Žeryka. Od roku 1945 působí divadlo v Praze. V roce 1971 doplnila základní čtveřici postav paní Kateřina Hovorková – Mániččina pedantická bábinka. Humorně laděné příběhy ze života těchto loutkových hrdinů znají děti téměř na celém světě. Divadlo S+H hraje i pro dospělé diváky, jimž jsou určeny satirické komedie. Na známce doplněné textem DĚTEM je Spejbl s Hurvínkem.

Autorkou výtvarných návrhů emise je ak. malířka a grafička Hana Čápková, autorem rytin je grafik a rytec Miloš Ondráček.

Známku o rozměrech obrazové části 23 x 30 mm na výšku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., rotačním ocelotiskem v barvě černé, kombinovaným hlubotiskem v barvě žluté, světle hnědé, červené a černé v tiskových listech po 30 kusech. Kromě známek v archové úpravě se vydávají filatelistické sešitky s 8 známkami a 2 kupony. Na kuponu jsou další tři protagonisté Divadla S+H – Mánička se svou bábinkou a pejskem Žerykem. Kupon o rozměru shodném se známkou je vytištěn rotačním ocelotiskem v barvě černé.

Známka má katalogové číslo 599 a platí od 27. května 2009 do odvolání.

Praha 15. května 2009

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb

15
**VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
RABÍN JEHUDA LÖW**

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 27. května 2009 příležitostnou poštovní známku Rabín Jehuda Löw nominální hodnoty 21 Kč.

Židovský rabín a učenec Jehuda Liva ben Becalel (kol. 1525–1609), známý též jako Rabi Löw, případně hebrejským akronymem MaHaRaL (Morenu Ha-Rav Liva nebo též Morenu Ha-gadol Rabi Liva, náš /velký/ učitel rabbi Liva), je významnou historickou osobností. Roku 1553 se stal vrchním zemským rabínem v Mikulově, kde působil až do roku 1574, kdy odešel do Prahy. Během svého působení v Praze založil talmudistickou školu, kterou od roku 1582 po 10 let spravoval, dále upravil pravidla pro spolek Chevra Kadiša (pohřební bratrstvo). Kromě působení jako rabín se Jehuda Löw zajímal o přírodní vědy, zejména o astronomii a astrologii. Je možné, že se stýkal s dvorním astronomem císaře Rudolfa II. Tychonem Brahem. Existuje i záznam o jeho audienci u císaře, která se uskutečnila 16. února 1592, ale její obsah zůstal na přání císaře utajen. Je možné, že důvodem setkání mohl být jejich společný zájem o alchymii. V letech 1592–1597 byl Jehuda Löw vrchním rabínem v Poznani a od roku 1597 až do své smrti působil jako vrchní zemský rabín Království českého. Je pohřben na Starém židovském hřbitově v Praze.

Život rabína Löwa je opředen mnoha pověstmi a legendami, z nichž ta o pražském Golemovi patří k nejznámějším. I když rabín Löw napsal sedmáct knih vydaných tiskem, v žádné se o Golemovi nezminil. Pověst vznikla až na přelomu 18. a 19. století. Kromě činnosti literární se rabín zabýval též systémem a způsobem vzdělávání a pro své pedagogické názory bývá srovnáván s Janem Amosem Komenským.

Na známce je stylizovaný portrét rabiho Löwa doplněný jeho jménem, zkratkou jeho jména v hebrejštině a letopočty 1609–2009. V pozadí je tympanon vstupního portálu Staronové synagogy zdobený reliéfem keře vinné révy. Čtyři spirálovitě stočené větve jsou považovány za symbol čtyř řek v biblickém ráji. Pod reliéfem je znak Pražské židovské obce.

Autorem výtvarných návrhů emise je ak. malíř a grafik Karel Zemna, autorem rozkresby známky a rytiny FDC je grafik a rytec Jaroslav Tvrdoň.

Známku o rozměrech obrazové části 23 x 40 mm na výšku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s, barevným ofsetem v upravených tiskových listech s 5 známkami a 4 kupony. Na kuponu o rozměru shodném se známkou je zobrazen pohár doplněný textem POHÁR NA KIDUŠ RABIHO LÖWA, jedna z mála památek, která se údajně zachovala z rabinova majetku. V pozadí září kulaté okno z východní části Staronové synagogy. Kupon je rovněž vytištěn barevným ofsetem.

Známka má katalogové číslo 600 a platí od 27. května 2009 do odvolání.

Praha 15. května 2009

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb

